

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

04 iulie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Ursache Petru,

Judecători - Timofti Vladimir, Alerguș Constantin, Nicolaev Ghenadie, Moraru Petru,

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Călugăreanu Vitalie, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 ianuarie 2017, în cauza penală privindu-l pe

Chirilov Gheorghe XXXX, născut la XXXX, originar și domiciliat în mun. XXXX, str. XXXXXX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 11.08.2016 – 17.11.2016 (prima instanță);
2. 08.12.2016 – 17.01.2017 (instanța de apel);
3. 15.03.2017 – 04.07.2017 (instanța de recurs ordinar).

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 17 noiembrie 2016, Chirilov Gheorghe a fost achitat de sub învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (2) lit. a) Cod penal, pe motiv că fapta acestuia nu este prevăzută de legea penală.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a reținut că, Chirilov Gheorghe urmărind scopul aplicării violenței fizice și psihice față de fosta sa soție Chirilov Valentina și fiica sa Chirilov Ina, cu care conlocuiește pe adresa mun. Chișinău, str. Virtuții 25 și astfel fiind, conform art. 133¹ lit. a) din Codul penal, membri de familie, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, la 06 iulie 2016, aproximativ la ora 18.30, aflându-se pe adresa indicată mai sus, fiind în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, acționând cu intenție directă, în urma unui conflict verbal produs cu fosta sa soție Chirilov Valentina și fiica sa Chirilov Ina, le-a numit cu cuvinte necenzurate, după care, având în mână un topor, a săvârșit față de acestea violența fizică exprimată prin încercarea de a aplica lovituri cu toporul vizat supra, precum și alte acțiuni ce înjosec onoarea și demnitatea persoanelor, cauzând părților vătămate Chirilov Valentina și Chirilov Ina suferințe psihice și morale.

Prima instanță a indicat că Chirilov Gheorghi este acuzat că prin acțiunile sale a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 201¹ alin. (2) lit. a) Cod penal, violența în familie, adică acțiunea intenționată, manifestată fizic și verbal, săvârșită de un membru al familiei asupra a doi membri ai familiei, care a provocat suferință fizică și psihică, prejudiciu moral.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul, care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care procesul penal de învinuire a lui Chirilov Gheorghi de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (2) lit. a) Cod penal să fie încetat în temeiul art. 275 pct. 9), 285 alin. (1), art. 332 alin. (1) și 391 alin. (2) pct. 6 Cod de procedură penală.

În motivarea apelului procurorul a indicat că:

- instanța de judecată era obligată să admită cerințele legale ale acuzatorului de stat și să emită o sentință de încetare a procesului penal în privința inculpatului privind învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (2) lit. a) Cod penal;

- conform ordonanței de punere sub învinuire din 28 iulie 2016, dar și potrivit rechizitoriului, inculpatul Chirilov Gheorghi a fost pus sub acuzare pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (2) lit. a) Cod penal în vigoare la momentul săvârșirii infracțiunii;

- art. 201¹ alin. (2) lit. a) Cod penal (în redacția Legii nr. 167 din 09.07.2010), stabilea răspundere penală pentru violența în familie, adică acțiunea intenționată, manifestată fizic și verbal, săvârșită de un membru al familiei asupra a doi membri ai familiei, care a provocat suferință psihică, prejudiciu moral;

- conform art. 10 alin. (1) Cod penal, legea penală care înlătură caracterul infracțional al faptei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea, are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvârșit faptele respective pînă la intrarea în vigoare a acestei legi, inclusiv asupra persoanelor care execută pedeapsa ori care au executat pedeapsa, dar au antecedente penale;

- în conformitate cu prevederile art. 332 alin. (1) Cod de procedură penală, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute în art. 275 pct. 5)-9), 285 alin.(1) pct. 1), 2), 4), 5), precum și în cazurile prevăzute în art. 53-60 Cod penal, instanța, prin sentință motivată, încetează procesul penal în cauza respectivă;

- conform prevederilor art. 285 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, încetarea urmăririi penale are loc în cazurile de nereabilitare a persoanei, prevăzute la art. 275 pct. 4)-9) din prezentul cod, precum și dacă există cel puțin una din cauzele prevăzute la art. 53 Cod penal sau dacă se constată că plîngerea prealabilă a fost retrasă de către partea vătămată sau părțile s-au împăcat - în cazurile în care urmărirea penală poate fi pornită numai în baza plîngerii prelabile sau legea penală

permite împăcarea.;

- pornind de la faptul că Legea nr. 196 din 28.07.2016, în vigoare din 16.09.2016, Codul penal al Republicii Moldova nr.985-XV din 18 aprilie 2002 (republicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2009. nr.72-74, art. 195), cu modificările ulterioare, art. 201/1 Cod penal a fost modificat, având, la momentul examinării cauzei următorul cuprins: violența în familie (1) Acțiunea sau inacțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin: a) maltratare, alte acțiuni violente, soldate cu vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății; b) izolare, intimidare în scop de impunere a voinței sau a controlului personal asupra victimei; c) privarea de mijloace economice, inclusiv lipsirea de mijloace de existență primară, neglijare, dacă au provocat victimei vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății, se pedepsește cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 150 la 180 de ore sau cu închisoare de până la 3 ani; (2) Faptele prevăzute la alin. (1): a) săvârșite asupra a doi sau a mai multor membri ai familiei; se pedepsesc cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore sau cu închisoare de la 1 la 6 ani. Prin urmare, la data examinării prezentei cauze penale în instanța de judecată acțiunile inculpatului Chirilov Gheorghe nu constituiau o infracțiune;

- înainte de a ajunge la această concluzie, instanța de judecată urma să rețină că infracțiunea prevăzută de art. 201¹ Cod penal este o infracțiune materială. Astfel, în condițiile art. 201¹ alin. (2) lit. a) Cod penal, în vigoare la data săvârșirii infracțiunii, infracțiunea se considera consumată din momentul producerii a uneia din următoarele urmări prejudiciabile: a) suferințe fizice; b) vătămări ușoare a integrității corporale sau a sănătății; c) suferințe psihice; d) prejudiciu material sau moral.

- infracțiunea prevăzută de art.201¹ alin. (2) lit. a) Cod penal, în redacția Legii nr. 196 în vigoare din 16.09.2016, se consideră consumată din momentul producerii urmărilor prejudiciabile sub forma vătămarilor ușoare a integrității corporale sau a sănătății, cu excepția cazului când acțiunea sau inacțiunea, intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, s-a manifestat prin izolare, intimidare în scop de impunere a voinței sau a controlului personal asupra victimei. Prin urmare, potrivit materialelor cauzei penale reiese că Chirilov Gheorghe a fost pus sub învinuire pentru fapta ce a cauzat părților vătămate suferință psihică, cât și prejudiciu moral.

- instanța urma să constate că la momentul săvârșirii faptei de către Chirilov Gheorghe, semne ale infracțiunii sus-indicate erau prevăzute de legea penală;

- fapta incriminată inculpatului just a fost încadrată în conformitate cu dispozițiile art. 201¹ alin. (2) lit. a) Cod penal de către organul de urmărire penală, însă, la momentul judecării cauzei au intervenit modificări în legea penală care înlătură caracterul infracțional al faptei săvârșite prin metoda decriminalizării. Or, semne ale infracțiunii stabilite la art. 201¹ alin. (2) lit. a) Cod penal în vigoare la momentul săvârșirii infracțiunii nu se regăsesc în noua redacție a art. 201¹ Cod penal

(în vigoare din 16.09.2016) operate datorită modificărilor care au avut loc în Codul penal în baza Legi nr. 196 din 28.07.2016. Prin urmare, instanța de judecată trebuia să constate, că în prezenta speță este necesară încetarea procesului penal inițiat în privința inculpatului Chirilov Gheorghii pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (2) lit. a) Cod penal pe motivul existenței altor circumstanțe care exclud tragerea la răspundere penală.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 ianuarie 2017, apelul declarat a fost respins ca nefondat, iar sentința a fost menținută fără modificări.

5. Instanța de apel a considerat corectă concluzia primei instanțe privind determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între elementele faptei prejudiciabile săvârșite de inculpatul Chirilov Gheorghii și semnele componenței de infracțiune prevăzute de articolul 201¹ alin. (2) lit. a) Cod penal, și reeșind din Legea nr. 196 din 28 iulie 2016 pentru modificarea și completarea unor acte legislative instanța de fond corect a dispus achitarea inculpatului Chirilov Gheorghii acuzat de comiterea infracțiunii prevăzute la art. 201¹ alin. 2 lit. a) Cod penal.

Totodată, s-a reținut că conform prevederilor art. 10 alin. (1) Cod penal stipulează că „Legea penală, care înlătură caracterul infracțional al faptei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvârșit faptele respective până la intrarea în vigoare a acestei legi, inclusiv asupra persoanelor care execută pedeapsa ori care au executat pedeapsa, dar au antecedente penale. (2) Legea penală care înăsprește pedeapsa sau înrăutățește situația persoanei vinovate de săvârșirea unei infracțiuni nu are efect retroactiv”.

Prin urmare, instanța de apel a indicat că pornind de la faptul că Legea nr. 196 din 28.07.2016, în vigoare din 16.09.2016, conține prevederi la art. 201¹ Cod penal, care înlătură caracterul infracțional al faptei, aceasta are efect retroactiv și se extinde asupra persoanelor care au săvârșit faptele respective până la intrarea în vigoare a acestei legi, inclusiv în privința inculpatului Chirilov Gheorghii, care a provocat suferință fizică și psihică, comisă de un membru al familiei asupra a doi membri ai familiei, s-a considerat ca infracțiune și nu mai este menținută în acest rol în legea penală nouă, ca urmare a modificării conținutului dispoziției și a semnelor constitutive ale infracțiunii.

Astfel, instanța de apel a menționat că din aceste considerente Chirilov Gheorghii învinuit în temeiul art. 201¹ alin. 2 lit. a) Cod penal corect a fost achitat de către prima instanță.

În continuare, instanța de apel a relatat că nu poate reține argumentele acuzatorului de stat precum că, procesul penal în privința inculpatului Chirilov Gheorghii urma a fi încetat pe motivul existenței altor circumstanțe care exclud tragerea la răspundere penală, dat fiind faptul că Legea nr. 196 din 28 iulie 2016 a

intrat în vigoare la 16 septembrie 2016, astfel potrivit materialelor cauzei penale, urmărirea penală a fost pornită la data de 08 iulie 2016, rechizitoriul a fost întocmit la 28 iulie 2016, careva temeuri de încetare a urmăririi penale nu s-au constatat. Ulterior pe parcursul cercetării judecătorești în instanța de fond prin Legea nr. 196 din 28 iulie 2016 în vigoare din 16 septembrie 2016 art. 201¹ Cod penal a fost modificat din care considerente prima instanță corect și legal a dispus achitarea inculpatului Chirilov Gheorghii.

6. Împotriva deciziei a declarat recurs ordinar procurorul, care indicând temeiul pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță, în alt complet de judecată, invocând că:

- instanța de apel neîntemeiat a emis decizie de menținere a achitării inculpatului în conformitate cu prevederile art. 10 Cod penal, art. 390 alin. (1) pct. 4) Cod de procedură penală - pe motiv că fapta nu este prevăzută de legea penală, adică pe motiv de reabilitare, or, prin Legea nr. 661 din 16.09.2016, a fost introdus un element obligatoriu la art. 201¹ Cod penal și anume că violența trebuie să fie soldată cu vătămarea ușoară a integrității corporale, iar pentru a fi calificate conform art. 78, 78¹ Cod contravențional, acțiunile violente trebuie să cauzeze cel puțin vătămări neînsemnate a integrității corporale, prin urmare legea dată a avut ca scop intensificarea activității și ridicarea eficienței în combaterea violenței domestice;

- fapta de violență în familie, după modificările operate în Codul penal nu a fost decriminalizată, în continuare fiind pasibile de pedeapsă faptele prejudiciabile (violența) comise de către membrii de familie;

- este injustă soluția instanței de apel privind menținerea achitării inculpatului pe motiv că fapta a fost comisă până la intrarea în vigoare a modificărilor operate, în contextul eforturilor organului de urmărire penală de a deferi justiției persoana ce a comis infracțiunea;

- instanța urma să constate că la momentul săvârșirii faptei de către Chirilov Gheorghii, semnele infracțiunii sus-indicate erau prevăzute de legea penală, însă la momentul judecării cauzei au intervenit modificări în legea penală.

- instanța de apel a preluat motivarea primei instanțe, care la emiterea sentinței de achitare în privința inculpatului a indicat că s-a condus de prevederile art. 332 și 382-389 Cod de procedură penală, deci normele procesual penale care prevăd încetarea procesului penal sau condamnarea persoanei învinuite, și nicidecum achitarea acestuia;

- instanța de apel trebuia să adopte o decizie de încetare a procesului penal în conformitate cu prevederile art. 391 alin. (1) pct. 6) și art. 332 alin. (1) Cod de procedură penală, raportate la prevederile art. 275 alin. (1) pct. 9) și art. 285 alin. (2) Cod de procedură penală, deoarece este prezent un caz de nereabilitare a persoanei, fiindcă caracterul infracțional al faptei conform art. 8 Cod penal se stabilește de legea penală în vigoare la momentul săvârșirii faptei.

- analizând textul deciziei, rezultă că instanța de apel nu a realizat obligația Constituțională de a înlăptui justiția în stat, nu a clarificat circumstanțele relevante pentru prezenta cauză, a adoptat o soluție neargumentată la modul cuvenit, în legătură cu ce o astfel de decizie nu poate fi menținută, urmează a fi casată.

7. Judecând recursul ordinar în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit constată că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să admită recursul și să dispună rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Potrivit art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. În vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor. Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

La chestiuni de drept se referă cele ce țin de faptul: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă normele de drept procesual penal au fost corect aplicate și hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

În același context, Colegiul penal lărgit menționează, că hotărârile pronunțate de instanțele ierarhic inferioare trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare, pentru a permite instanței ierarhic superioare de a verifica corespunderea hotărârii pronunțate cu legea. Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea insuficientă sau motivarea în termeni generali-vagi, reprezintă motiv de casare.

Colegiul penal constată că aceste prevederi legale deși sunt obligatorii, nu au fost întocmai respectate la judecarea prezentei cauze în ordine de apel.

La caz, Colegiul penal lărgit atestă că recurentul contestă decizia instanței de apel, indicând temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de

procedură penală, și anume cazurile când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, indicând că toate din cele enumerate supra, sunt valabile în speță.

În urma verificării materialelor cauzei sub aspectele invocate, Colegiul penal lărgit relevă că în speță, recurentul critică decizia instanței de apel sub aspectul menținerii sentinței de achitare a lui Chirilov Gheorghe de sub învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (2) lit. a) Cod penal, în baza art. 390 alin. (1) pct. 4) Cod de procedură penală, pledând pentru faptul că instanța de apel urma să înceteze procesul penal în conformitate cu prevederile art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, motiv din care solicită dispunerea rejudecării cauzei de instanța de apel în alt complet de judecată.

Verificând criticile recurentului, raportate la circumstanțele cauzei, Colegiul penal lărgit conchide că aceste alegații s-au confirmat, iar soluția instanței de apel nu poate fi menținută, deoarece este incident temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și anume cazul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Astfel, Colegiul penal lărgit remarcă că în cazul pronunțării unei sentințe de achitare, conform temeiurilor prevăzute de art. 390 Cod de procedură penală, acest fapt duce la reabilitarea persoanei și la restabilirea în drepturi a acesteia.

Soluția de achitare în baza temeiului prevăzut de art. 390 alin. (1) pct. 4) Cod de procedură penală, că fapta nu este prevăzută de legea penală, poate fi adoptată de instanța de judecată doar când, în speță, se dovedește că fapta incriminată inculpatului nu este reglementată de legea penală și nu constituie infracțiune, la momentul comiterii faptei.

La fel, luând în vedere modificările efectuate în art. 201¹ Cod penal prin legea nr. 196 din 28.07.2016, în vigoare din 16.09.2016, prin care dispoziția art. 201¹ alin. (1) Cod penal, a fost modificată, și în prezent este considerată infracțiune de violență în familie acțiunea sau inacțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin:

a) maltratare, alte acțiuni violente, soldate cu vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății;

b) izolare, intimidare în scop de impunere a voinței sau a controlului personal asupra victimei;

c) privarea de mijloace economice, inclusiv lipsirea de mijloace de existență primară, neglijare, dacă au provocat victimei vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății.

În continuare, alin. (2) al aceluiași articol prevede că: faptele prevăzute la alin.(1) lit. a) *săvârșite asupra a doi sau a mai multor membri ai familiei* sunt pasibile de pedeapsă cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore

sau cu închisoare de la 1 la 6 ani.

Adică, latura obiectivă a infracțiunii de violență în familie se exprimă prin cele trei modalități normative alternative, evidențiate supra, fiind excluse urmările prejudiciabile cauzate părților vătămate, „*daune fizice și suferințe psihice*”, prevăzute anterior de dispoziția art. 201¹ Cod penal, din redacția legii nr. 167 din 09.07.2010.

Astfel, se reține că potrivit rechizitoriului (f.d. 45), Chirillov Gheorghe a fost învinuit în aceea că, urmărind scopul aplicării violenței fizice și psihice față de fosta sa soție Chirillov Valentina și fiica sa Chirillov Ina, cu care conlocuiește pe adresa mun. Chișinău, str. Virtuții 25 și astfel fiind, conform art. 133¹ lit. a) din Codul penal, membri de familie, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, la 06 iulie 2016, aproximativ la ora 18.30, aflându-se pe adresa indicată mai sus, fiind în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, acționând cu intenție directă, în urma unui conflict verbal produs cu fosta sa soție Chirillov Valentina și fiica sa Chirillov Ina, le-a numit cu cuvinte necenzurate, după care, având în mână un topor, a săvârșit față de acestea violența fizică exprimată prin încercarea de a aplica lovituri cu toporul vizat supra, precum și alte acțiuni ce înjosesc onoarea și demnitatea persoanelor, *cauzând părților vătămate Chirillov Valentina și Chirillov Ina suferințe psihice și morale.*

În drept, faptele inculpatului au fost încadrate juridic de către organul de urmărire penală în baza art. 201¹ alin. (2) lit. a) Cod penal, violența în familie, adică acțiunea intenționată, manifestată fizic și verbal comisă de un membru al familiei asupra unui alt membru al familiei, care a provocat suferință fizică și psihică, acțiune comisă asupra a doi membri ai familiei.

În acest sens, din învinuirea înaintată și reieșind din statuările instanțelor de fond se evidențiază că, drept urmări prejudiciabile cauzate părților vătămate prin acțiunile inculpatului, au fost reținute la momentul comiterii faptei, *suferințele psihice și morale.*

Prin urmare, urmările prejudiciabile survenite în urma acțiunilor inculpatului Chirillov Gheorghe, raportate la prevederile legale, în vigoare în prezent, nu au atins gradul de vătămare prevăzut de norma de incriminare (vătămare ușoară), după noile modificări ale art. 201¹ alin. (2) lit. a) Cod penal, însă erau prevăzute anterior de dispoziția art. 201¹ alin. (2) lit. a) Cod penal, din redacția legii nr. 167 din 09.07.2010.

În consecință, se notează că acțiunile inculpatului Chirillov Gheorghe manifestate prin provocarea suferințelor psihice și morale părților vătămate nu se întrevăd în dispoziția art. 201¹ Cod penal, în redacția Legii nr. 196 din 28.07.2016, însă aceasta nu putea fi luat în considerare de instanțele de judecată, ca fiind un temei de achitare a inculpatului pe motiv că fapta lui nu este prevăzută de legea penală, așa precum a motivat prima instanță, soluție menținută de instanța de apel, or, fapta

inculpatului Chirilov Gheorghi a fost săvârșită în momentul în care erau în vigoare prevederile art. 201¹ alin. (2) lit. a) Cod penal, din redacția Legii nr. 167 din 09.07.2010, iar potrivit art. 8 Cod penal, caracterul infracțional al faptei și pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvârșirii infracțiunii.

Totodată, Colegiul penal lărgit mai invocă prevederile art. 10 alin. (1) Cod penal, potrivit cărora legea penală care înlătură caracterul infracțional al faptei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvârșit faptele respective până la intrarea în vigoare a acestei legi, inclusiv asupra persoanelor care execută pedeapsa ori care au executat pedeapsa, dar au antecedente penale.

În baza celor expuse supra, rezultă în virtutea principiului retroactivității legii penale noi, că fapta inculpatului Chirilov Gheorghi comisă la 06 iulie 2016 a încetat să mai constituie o infracțiune la data de 16.09.2016, deja după punerea acestuia sub învinuire la 28 iulie 2016 (f.d. 37-38), fapt ce a generat astfel o circumstanță care exclude tragerea lui la răspunderea penală, de care urmau să țină cont instanțele de judecată.

Astfel, în corespundere cu art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, instanțele de judecată urmau să țină cont de faptul că dacă există alte circumstanțe care exclud tragerea la răspundere penală, se adoptă o sentință de încetare a procesului penal.

La fel, se reține că deși prima instanță a pronunțat o sentință de achitare și că la pronunțarea sentinței de achitare în privința inculpatului a indicat că s-a condus de prevederile art. 332 și 382-389 Cod de procedură penală, deci normele procesual penale care prevăd încetarea procesului penal sau condamnarea persoanei învinuite, și nicidecum achitarea acestuia, prima instanță a utilizat formulări ce ar putea pune la îndoială nevinovăția inculpatului (f.d. 78), constatând fapta ca fiind săvârșită de inculpat și menționând că „*Probele administrate și examinate în instanță demonstrează faptul că*”, iar instanța de apel a preluat această motivare, folosind și ea la motivarea soluției sale de menținere a sentinței de achitare, contrar cerințelor art. 394 alin. (3) pct. 2) Cod de procedură penală, formulări ce ar pune la îndoială nevinovăția celui achitat, indicând că „*[...] instanța de fond a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, vinovăția inculpatului Chirilov Gheorghi a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc [...] Astfel, vina inculpatului Chirilov Gheorghi a fost dovedită în afara dubiilor rezonabile și prin probele anexate la materialele dosarului și anume[...]*” (f.d. 108), fără a ține cont pe deplin de prevederile legii procesual penale, a utilizat o motivare contradictorie care contrazice dispozitivului deciziei.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit constată că prima instanță, judecând cauza, neîntemeiat a statuat asupra soluției de achitare în privința lui Chirilov Gheorghi de

sub învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (2) lit. a) Cod penal, fără a ține cont de circumstanțele de fapt și de drept enumerate supra, iar eroarea admisă de prima instanță nu a fost corectată de către instanța de apel, care a menținut soluția greșită a acesteia, eroare de drept ce nu poate fi corectată de instanța de recurs, motiv din care urmează a fi admis apelul declarat de procuror, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, în alt complet de judecată.

8. La rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să se conducă de dispozițiile art. 436 Cod de procedură penală, care prevede procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile Legii procesual penale – asupra motivelor esențiale indicate în cererea de apel și în măsura competenței sale asupra motivelor din recursurile declarate, nominalizate în prezenta decizie, să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate, să verifice și să aprecieze profund probele administrate și examinate în instanță, în strictă conformitate cu cerințele legii, să le dea apreciere convenită cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate, să țină cont de toate circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei, să elucideze faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date, să-și argumenteze clar concluziile sale în decizia adoptată, și în dependență de circumstanțele constatate, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, de practica unitară în acest domeniu, să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

9. Conducându-se de prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

D E C I D E :

Admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Călugăreanu Vitalie, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 ianuarie 2017, în cauza penală privindu-l pe **Chirilov Gheorghe XXXXX**, cu dispunerea rejudecării cauzei de către Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată.

Decizia motivată pronunțată la **03 august 2017**.

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Timofti Vladimir

Alerguș Constantin

Nicolaev Ghenadie

Moraru Petru